

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра конституційного права та прав людини**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор НАВС

полковник поліції

Станіслав ГУСАРЄВ

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПРАВООХОРОННОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ**

Статус дисципліни: вибіркова
Рівень вищої освіти: другий (магістерський)
Ступінь вищої освіти: магістр
Галузь знань 26 «Цивільна безпека»
Спеціальність 262 «Правоохоронна діяльність»
Освітня програма Правоохоронна діяльність
Форми здобуття вищої освіти: заочна
Мова викладання: українська
Форма підсумкового контролю: залік

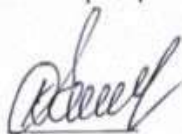
Київ – 2024 рік

Розробники:

Оксана СЛАВНА – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного права та прав людини

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри
протокол від 15.08.2024 № 21

Завідувач кафедри

Катерина СЬОХ

Схвалено науково-методичною радою НАВС
Протокол від 10.09.2024 № 8

Голова науково-методичної ради

Станіслав ГУСАРЄВ

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни:

Робоча програма переглянута на 20_/20_ н.р. без змін, зі змінами (Додаток ____).

протокол засідання кафедри
від _____.20__ № ____

протокол науково-методичної ради
від _____.20__ № ____

Завідувач кафедри

Голова НМР

Робоча програма переглянута на 20_/20_ н.р. без змін, зі змінами (Додаток ____).

протокол засідання кафедри
від _____.20__ № ____

протокол науково-методичної ради
від _____.20__ № ____

Завідувач кафедри

Голова НМР

Робоча програма переглянута на 20_/20_ н.р. без змін, зі змінами (Додаток ____).

протокол засідання кафедри
від _____.20__ № ____

протокол науково-методичної ради
від _____.20__ № ____

Завідувач кафедри

Голова НМР

1. Загальні відомості про навчальну дисципліну

Програму навчальної дисципліни «Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності» розроблено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів ступеня вищої освіти магістр за спеціальністю «Правоохоронна діяльність» (262) галузь знань «Цивільна безпека» (26), за заочною формою навчання.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є поглиблення теоретичних знань про міжнародно-правові основи функціонування міжнародних правоохоронних інституцій; форми та напрями міжнародного співробітництва по боротьбі зі злочинністю; досвід співпраці правоохоронних органів України із відповідними міжнародними органами та організаціями.

Мета та завдання навчальної дисципліни.

Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності» полягає в тому, щоб надати слухачам комплексне юридичне уявлення про становлення, розвиток і функціонування міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності, ознайомити їх з основними положеннями національного законодавства та міжнародно-правових договорів у цій сфері, сучасною системою міжнародних правоохоронних органів та організацій.

Основними завданнями вивчення навчальної дисципліни «Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності» є набуття теоретичних знань та практичних умінь і навичок щодо принципів та форм міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності; функціонування універсальних та регіональних міжнародних органів та організацій по боротьбі з злочинністю; правову регламентацію співробітництва України з міжнародними правоохоронними організаціями.

Пререквізити. Конституційне право, Забезпечення прав людини в діяльності поліції.

Постреквізити (Postrequisite). Публічне право: практика тлумачення і застосування, Міжнародне приватне право

Програмні компетентності (інтегральні, загальні та фахові) відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти:

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у сфері правоохоронної діяльності та/або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК5. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК7. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

Спеціальні (фахові) компетентності:

СФК1.Здатність брати участь у розробленні та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального й процесуального права в професійній діяльності.

СФК2. Здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості, суспільства, держави в межах виконання своїх посадових обов'язків.

СФК5.Здатність давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.

ДСФК16. Поглиблені знання про складові елементи системи права у межах обраної індивідуальної освітньої траєкторії.

ДСФК17. Здатність виробляти правові позиції для розв'язання правоохоронних проблем і практичних ситуацій.

Результати навчання:

ПРН2. Координувати діяльність суб'єктів забезпечення публічної безпеки і порядку, а також здійснювати взаємодію з представниками інших органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, громадськістю з питань правоохоронної діяльності.

ПРН5. Аналізувати умови і причини вчинення правопорушень, визначати шляхи їх усунення.

ПРН11. Розробляти та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального й процесуального права в професійній діяльності.

ПРН12. Надавати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.

Знання, уміння, навички.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі ступеня вищої освіти магістра повинні:

знати:

- поняття, сутність та види міжнародних правопорушень;
- ознаки та особливості міжнародної відповідальності за міжнародні правопорушення;
- поняття, сутність та зміст міжнародної правоохоронної діяльності;
- основні напрями та форми міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності;
- організаційно-правові основи функціонування міжнародних правоохоронних органів та організацій;
- сформувані цілісне уявлення про міжнародну систему прав людини;
- сучасні міжнародно-правові механізми захисту прав людини;
- універсальні та регіональні інституційні механізми міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю;
- поняття та особливості інституційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол;
- організаційну структуру, повноваження та функціональну спрямованість Європолу;

- порядок використання правоохоронними органами України можливостей Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України.

- основні положення національного законодавства та міжнародно-правових договорів щодо співробітництва України з міжнародними правоохоронними організаціями.

вміти:

- давати усні та письмові аргументовані відповіді з питань навчальної дисципліни;

- орієнтуватися в правових актах міжнародного характеру, що регламентують організацію і функціонування міжнародних правоохоронних інституцій;

- юридично правильно кваліфікувати факти, що є основою для виникнення, зміни і припинення відповідних правовідносин;

- здійснювати правову експертизу національних та міжнародних правових актів, давати кваліфіковані юридичні висновки;

- аналізувати досвід діяльності міжнародних правоохоронних інституцій;

- тлумачити і застосовувати закони, міжнародні нормативні правові акти під час практичної діяльності.

практичні навички:

- використовувати понятійно-категоріальний апарат юридичної науки для вирішення правових проблем;

- застосувати теоретичні знання для високопрофесійного виконання службових обов'язків в процесі правореалізаційної та правозастосовної діяльності;

- практично застосовувати набуті знання при вирішенні професійних завдань, пов'язаних з міжнародною правовою допомогою

Мова викладання: українська мова.

Консультативну допомогу здобувачі вищої освіти можуть отримати у науково-педагогічних працівників кафедри конституційного права та прав людини НАВС, які безпосередньо проводять заняття або звернувшись з письмовим запитом на електронну пошту за адресою: k003@naiau.kiev.ua.

2. Структура навчальної дисципліни

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів ECTS – 3	вибіркова	
	Рік підготовки	
		2-й
	Семестр	
		3-й

Загальна кількість годин - 90	Лекції	
Тижневих годин навчання: аудиторних – 2 самостійної роботи слухача – 4		6 год.
	Семінарські	
		10 год.
	Практичні	
		4
	Самостійна робота	
		70 год.
	Вид контролю	
		залік

3. Тематичний план

Назви розділів і тем	Кількість годин											
	денна форма					заочна форма						
	Нормативний обсяг годин	Усього годин з викладачем	З них				Нормативний обсяг годин	Усього годин з викладачем	З них			
			Лекцій	Семінарських занять	Практичних занять	Самостійна робота			Лекцій	Семінарських занять	Практичних занять	Самостійна робота
Тема 1. Міжнародно-правова концепція міжнародного злочину							14	4	2	2		10
Тема 2. Поняття, принципи, форми та напрями міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності							12	4	2	2		8
Тема 3. Міжнародні інституції у сфері правоохоронної діяльності							14	4	2	2		10
Тема 4. Міжнародні стандарти у сфері прав							12	2		2		10

людини як основа правоохоронної діяльності												
Тема 5. Співробітництво держав у сфері правоохоронної діяльності в рамках універсальних міжнародних інституцій							8					8
Тема 6. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) – міжнародна міжурядова організація по боротьбі зі злочинністю							12	4		2	2	8
Тема 7. Співробітництво держав по боротьбі зі злочинністю в рамках регіональних міжнародних організацій							8					8
Тема 8. Агенство Європейського Союзу із співробітництва між правоохоронними органами (ЄВРОПОЛ)							10	2			2	8
Усього годин							90	20	6	10	4	70
Підсумковий контроль: залік												

4. Плани семінарських занять.

Заочна форма навчання

Тема 1. Міжнародно-правова концепція міжнародного злочину.

Семінарське заняття - 2 год.

1. Поняття та ознаки міжнародних правопорушень.
2. Особливості складу міжнародних правопорушень.
3. Класифікація міжнародних правопорушень.
4. Модифікації міжнародного злочину.

Тема 2. Поняття, принципи, форми та напрями міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

Семінарське заняття - 2 год.

1. Історико-правові основи міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
2. Поняття та зміст міжнародної правоохоронної діяльності.
3. Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності: поняття, зміст, види та принципи.
4. Організаційно-правові форми міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

Тема 3. Міжнародні інституції у сфері правоохоронної діяльності.

Семінарське заняття - 2 год.

1. Поняття та види міжнародних правоохоронних інституцій.
2. Правова основа діяльності міжнародних правоохоронних інституцій.
3. Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності в рамках ООН.
4. Регіональні міжнародні правоохоронні інституції.
5. Міжнародне співробітництво України у сфері правоохоронної діяльності

Тема 4. Міжнародні стандарти у сфері прав людини як основа правоохоронної діяльності.

Семінарське заняття - 2 год.

1. Права людини як загальнолюдська цінність. Покоління прав людини.
2. Поняття та ознаки міжнародно-правових стандартів з прав людини.
3. Механізми міжнародного захисту прав людини. Роль міжнародних правоохоронних інституцій у забезпеченні прав людини.
4. Впровадження міжнародних стандартів в сфері забезпечення прав людини в національне законодавство України

Тема 5. Співробітництво держав у сфері правоохоронної діяльності в рамках універсальних міжнародних інституцій

Самостійна підготовка – 8 год.

1. Роль і місце ООН у координації міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
2. Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності в рамках головних органів ООН.
3. Роль Конгресів ООН у розвитку міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
4. Міжрегіональний науково-дослідний інститут ООН з питань злочинності та правосуддя.

Тема 6. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) – міжнародна міждержавна організація по боротьбі зі злочинністю.

Семінарське заняття - 2 год.

1. Історія становлення і розвитку Інтерполу.
2. Основні завдання та функції Інтерполу.
3. Інституційна система Інтерполу.
4. Правові основи та підстави міжнародного розшуку в системі Інтерполу.
5. Система міжнародних повідомлень Інтерполу.
6. Правова основа створення Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні.
7. Завдання та повноваження Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України.

Практичне заняття – 2 год.

1. Проаналізуйте основні положення Статуту Інтерполу.
2. Схематично відобразіть структуру Інтерполу.
3. Вирішення тестових завдань.
4. Проаналізуйте нормативно-правові акти, які регламентують діяльність Національного центрального бюро (НЦБ) Інтерполу в Україні.
5. На підставі аналізу міжнародних та національних актів визначте підстави для міжнародного розшуку громадян.
6. Вирішення тестових завдань.

Тема 7. Співробітництво держав по боротьбі зі злочинністю в рамках регіональних міжнародних організацій

Самостійна підготовка – 8 год.

1. Поняття та види регіональних міжнародних правоохоронних інституцій.
2. Інституційні механізми по боротьбі зі злочинністю в рамках Ради Європи.
3. Функції та завдання інституцій Європейського Союзу у сфері правоохоронної діяльності.
4. Напрями правоохоронної діяльності ОБСЄ.
5. Інституційні механізми боротьби зі злочинністю в рамках СНД.
6. Участь України у діяльності міжнародних регіональних організацій у сфері правоохоронної діяльності.

Тема 8. Агенство Європейського Союзу із співробітництва між правоохоронними органами (ЄВРОПОЛ)

Практичне заняття - 2 год.

1. Проаналізуйте міжнародно-правові акти, які регламентують діяльність Європолу.
2. Проаналізуйте угоди про стратегічне співробітництво між Україною та Європолом.
3. Вирішення тестових завдань

5. Завдання для самостійної роботи

Тема 1. Міжнародно-правова концепція міжнародного злочину.

Реферати (доповіді):

1. Генезис поняття “міжнародний злочин”.
2. Міжнародно-правова концепція міжнародного злочину.
3. Політичні та загальнокримінальні злочини у структурі міжнародної злочинності.
4. Міжнародні екстрадиційні злочини.
5. Тероризм і транснаціональні терористичні злочини.
6. Міжнародний злочин як підстава кримінальної відповідальності індивіда з міжнародного права.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Назвіть особливості складу міжнародного правопорушення.
2. Розкрийте сутність екстрадиційного злочину.
3. Назвіть види екстрадиційних злочинів.
4. Назвіть характерні ознаки та види транснаціональних злочинів.
5. Вкажіть форми політичної міжнародної відповідальності.
6. Розкрийте особливості форм матеріальної відповідальності.
7. Вкажіть підстави звільнення від міжнародно-правової відповідальності

Тема 2. Поняття, принципи, форми та напрями міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

Реферати (доповіді):

1. Принципи міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю.
2. Суб'єкти правоохоронної діяльності міжнародних місій.
3. Спеціальні принципи співробітництва у боротьбі зі злочинністю.
4. Міжнародне співробітництво України у сфері правоохоронної діяльності.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Здійсніть співвідношення понять «правоохоронна діяльність» та «правозахисна діяльність».
2. Визначте рівні міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
3. Визначте загальні принципи міжнародного співробітництва у галузі боротьби зі злочинністю.
4. Розкрийте зміст принципу обмеження співробітництва тільки у справах про злочини загально-кримінального характеру.
5. Розкрийте зміст принципу невідворотності відповідальності за вчинене правопорушення.

Тема 3. Міжнародні інституції у сфері правоохоронної діяльності.

Реферати (доповіді):

1. Сучасні міжнародні правоохоронні організації.
2. Організація американських держав (ОАД) як міжнародна правоохоронна організація.
3. Цивільна поліція як провідний суб'єкт правоохоронної діяльності.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Здійсніть співвідношення понять «міжнародні правоохоронні організації» та «міжнародні правозахисні організації».
2. Визначте універсальні та регіональні правоохоронні організації.
3. Вкажіть органи та установи СНД, які здійснюють завдання по боротьбі зі злочинністю.
4. Визначте правоохоронні функції НАТО.

Тема 4. Міжнародні стандарти у сфері прав людини як основа правоохоронної діяльності.

Реферати (доповіді):

1. Поняття та види міжнародних контрольних механізмів та процедур в галузі прав людини.
2. Роль конвенційних міжнародних інституцій у сфері забезпечення прав людини.
3. Захист прав дитини в рамках Ради Європи.
4. Стандарти прав людини та їх захисту за Конвенцією про захист прав людини і основних свобод 1950 року.
5. Місце і роль Європейського суду з прав людини в європейській системі захисту прав людини

Завдання для самостійного вивчення:

1. Здійсніть аналіз прав четвертого покоління.
2. Визначте основні стандарти прав людини, які діють в рамках Ради Європи.
3. Розкрийте зміст статей 3 та 5 Конвенції про захист прав людини і основних свобод 1950 року.
4. Визначте порядок розгляду справ Європейським судом з прав людини та юридичну силу його рішень.
5. Здійсніть аналіз рішень ЄСПЛ щодо України та виконання його рішень.

Тема 5. Співробітництво держав у сфері правоохоронної діяльності в рамках універсальних міжнародних інституцій.

Реферати (доповіді):

1. Спеціалізовані органи та установи ООН по боротьбі зі злочинністю.
2. Співпраця України із Всесвітньою організацією охорони здоров'я (ВООЗ) у сфері боротьби зі злочинністю.
3. Правоохоронна діяльність Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО)
4. Історія створення та правоохоронна діяльність ЮНЕСКО.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Основні органи ООН та їх діяльність щодо протидії міжнародній злочинності.
2. Допоміжні органи ООН по боротьбі зі злочинністю.
3. Правоохоронні функції спеціалізованих установ ООН.
4. Основні міжнародні акти прийняті в рамках ООН по боротьбі зі злочинністю.
5. Участь України у діяльності органів та установ ООН по боротьбі з і злочинністю.

Тема 6. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) – міжнародна міжурядова організація по боротьбі зі злочинністю.

Реферати (доповіді):

1. Міжнародно-правовий статус Інтерполу.
2. Вибірчий дорадчий орган організації – Виконавчий комітет Інтерполу.
3. Інститут радників (консультантів) Інтерполу.
4. Історичні етапи становлення Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Охарактеризуйте особливості статусу Виконавчого Комітету, Президента та радників (консультантів) Інтерполу.
2. Розкрийте порядок обрання Генерального Секретаря Інтерполу.
3. Вкажіть особливості процедури прийняття рішень Генеральної Асамблеї Інтерполу.

4. Визначте правовий статус делегатів Виконавчого комітету Інтерполу.
5. Розкрийте механізм взаємодії правоохоронних органів України з правоохоронними органами зарубіжних країн каналами Інтерполу.

Тема 7. Співробітництво держав по боротьбі зі злочинністю в рамках регіональних міжнародних організацій

Реферати (доповіді):

1. Основні напрямки діяльності регіональних правоохоронних організацій.
2. Правова система Ради Європи: загальнотеоретичні аспекти.
3. Загальнотеоретична характеристика правової системи
4. Взаємодія правових систем Ради Європи, Європейського Союзу та правових систем держав-учасниць по боротьбі зі злочинністю.
5. Сучасна правова система України та її інтеграція з європейськими міждержавними правовими системами.

Завдання для самостійного вивчення:

1. Регіональні міжнародні правоохоронні організації.
2. Основні сфери співробітництва правоохоронних органів України в боротьбі зі злочинністю разом з правоохоронними органами інших держав.
3. Міжнародні стандарти поведінки з правопорушниками.
4. Угоди між Україною та ЄС в рамках співробітництва у правоохоронній сфері.
5. ОБСЄ: функції та повноваження.
6. Євроюст у системі міжнародних правоохоронних органів.

Тема 8. Агенство Європейського Союзу із співробітництва між правоохоронними органами (ЄВРОПОЛ)

Реферати (доповіді):

1. Агенство Європейського Союзу із співробітництва між правоохоронними органами (Європол) як регіональна міжнародна організація у боротьбі зі злочинністю.
2. Злочини, що підпадають під компетенцію Європолу.
3. Взаємодія Європолу з Інтерполом.
4. Стратегічне співробітництво між Європолом та міжнародними організаціями.
5. Стратегічне співробітництво між Україною та Європолом

Завдання для самостійного вивчення:

1. Історія створення, становлення та розвитку Європолу як правоохоронного органу Європейського Союзу.
2. Організаційні форми діяльності Європолу.

3. Порядок призначення виконавчого директора Європолу
 4. Підзвітність Європолу Раді міністрів юстиції та внутрішніх справ на рівні ЄС.
- Угоди про стратегічне співробітництво між Україною та Європолом

6. Індивідуальні завдання

Відповідно до навчального плану із навчальної дисципліни «Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності» в якості індивідуальних завдань передбачені реферати.

7. Методи навчання

Під час вивчення дисципліни використовуються словесні, наочні та практичні методи навчання.

Бесіда - передбачає використання попереднього досвіду, знань слухачів з Міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності і на основі цього приведення їх за допомогою діалогу щодо сучасних аспектів міжнародного співробітництва до усвідомлення нових явищ, понять або відтворення вже наявних (вступна, поточна й підсумкова бесіди).

Лекція - це метод, за допомогою якого педагог у словесній формі розкриває сутність наукових понять, явищ, процесів, логічно пов'язаних, об'єднаних загальною темою.

Наочні методи передбачають насамперед використання демонстрації та ілюстрації.

Демонстрація - це метод навчання, який передбачає показ предметів і процесів у натурі, динаміці.

Ілюстрація - метод навчання, за якого предмети і процеси розкриваються через їх символічне зображення (світлина, мультимедійні матеріали, схеми, графіки та ін.).

8. Форми та методи контролю, критерії оцінювання результатів навчання

Методи контролю - усне та письмове опитування, практична перевірка виконаних завдань, тестовий та рейтинговий контроль. Контроль успішності здобувачів вищої освіти з кожної навчальної дисципліни поділяється на поточний і підсумковий контроль.

Для ефективної перевірки рівня засвоєння здобувачами знань, умінь і навичок з навчальної дисципліни використовують різні методи і форми контролю: 1) метод усного контролю; 2) метод письмового контролю; 3) метод тестового контролю; 4) метод програмованого контролю.

Поточний контроль успішності здобувачів вищої освіти – це систематична перевірка знань здобувачів, яка проводиться викладачем на

поточних заняттях відповідно до розкладу та відповідно до програми, робочої програми, силабусу.

Поточний контроль здійснюється на кожному семінарському та практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми з метою перевірити ступінь та якість засвоєння матеріалу, що вивчається. В процесі поточного контролю оцінюється самостійна робота здобувача щодо повноти виконання завдань, рівня засвоєння навчальних матеріалів, оволодіння практичними навичками аналітичної, дослідницької роботи та ін.

Поточний контроль – усний (у вигляді індивідуального або групового опитування, аналізу ділових ситуацій, ділових ігор) або письмовий (у вигляді контрольної роботи, тестів). Форми поточного контролю з кожної теми визначає викладач.

Контрольне оцінювання може проводитись в усній формі, у формі письмової контрольної роботи та/або тестування (комп'ютерного, письмового).

Контроль самостійної роботи здійснюють шляхом перевірки виконаних завдань на практичних, семінарських заняттях, написання рефератів, есе тощо.

Підсумковий контроль – контроль навчальних досягнень здобувачів з метою оцінки якості освоєння ними програми навчальної дисципліни, що проводиться в період проміжної атестації у формі екзамену (якщо дисципліна вивчається впродовж декількох академічних періодів, то підсумковий контроль може проводитись за частиною дисципліни, вивченої в даному академічному періоді). Мета підсумкового контролю – виявити засвоєння навчальної дисципліни в цілому, розуміння навчального матеріалу, взаємозв'язок змісту навчального матеріалу, логіку його засвоєння тощо.

Підсумковий контроль проводиться у формі заліку після закінчення вивчення навчальної дисципліни. Структура білета передбачає три теоретичних питання.

Критерії оцінювання результатів навчання

Усний виступ та виконання письмового завдання, тестування, бали	Критерії оцінювання
5	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив від 90% тестових завдань.
4	Достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань,

	використовуючи при цьому обов'язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив 75–90% тестових завдань.
3	В цілому володіє навчальним матеріалом викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових відповідей, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, без використання необхідної літератури допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив 60–75% тестових завдань.
2	Частково володіє навчальним матеріалом не в змозі викласти зміст більшості питань теми під час усних виступів та письмових відповідей, допускаючи при цьому суттєві помилки. Правильно вирішив до 60% тестових завдань.

Рейтингова система оцінювання результатів навчання

Нормативним підґрунтям встановлення рейтингу компетентності є Закон України «Про вищу освіту». Відповідно до статті 50 Закону України «Про вищу освіту» формами організації освітнього процесу є:

1) навчальні заняття; 2) самостійна робота; 3) практична підготовка; 4) контрольні заходи.

Вищий навчальний заклад на підставі освітньо-професійної (освітньо-наукової) програми за кожною спеціальністю розробляє навчальний план, який визначає перелік та обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС, послідовність вивчення дисциплін, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю. Для конкретизації планування навчального процесу на кожний навчальний рік складається робочий навчальний план, що затверджується керівником вищого навчального закладу (п.4 статті 10 ЗУ «Про вищу освіту»).

За рекомендацією МОН України розподіл балів з яких формується рейтинг компетентності здобувача вищої освіти відбувається між поточним контролем (60 балів) та підсумковим контролем (40 балів).

Рейтинг компетентності здобувачів ступеня бакалавр НАВС з навчальної дисципліни.

Рейтинг компетентності здобувачів ступеня бакалавр з навчальної дисципліни, що забезпечуються кафедрою включає *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) та *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи). Що відповідає пропорції за 100-бальною шкалою: максимальний рейтинг з навчальної роботи – 60 балів (мінімальний 30 балів), максимальний рейтинг з підсумкового контролю – 40 балів. Якщо здобувач ступеня бакалавр не зміг отримати мінімальної

кількості балів з навчальної роботи (30 балів) або його загальний рейтинг компетентності складає менше 60 балів він вважається таким, що має академічну заборгованість.

Якщо здобувач ступеня бакалавр виявляє бажання займатися науковою роботою то йому додатково до підсумкового рейтингу компетентності з дисципліни можуть бути зараховані *бали наукової роботи*. У разі зарахування додаткових балів за результатами наукової роботи загальний рейтинг компетентності здобувача ступеня бакалавр НАВС з навчальної дисципліни не може перевищувати 100 балів¹.

Рейтинг з навчальної роботи здобувача ступеня бакалавр НАВС

Відповідно до структури навчального плану навчальна робота складається з *аудиторної роботи* (лекційні, лабораторні, практичні, семінарські заняття) та *самостійної роботи*.

Оцінювання компетентності з навчальної роботи здобувача ступеня бакалавр з дисциплін, що забезпечуються кафедрою здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне навчальне заняття та виставлення балів від 2 до 5. Важливо пам'ятати, що бали це не число, що отримуються в результаті вимірювань і обчислень, а приписане оціночне судження. Виставляючи бали, науково-педагогічний працівник має їх обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

Таблиця 1

Характеристика оцінювання рівня компетентності здобувача вищої освіти

Бали	Вид рівня компетентності		Критерій оцінювання компетентності
2	Рецептивно-продуктивний	Незадовільний	У здобувача ступеня бакалавр <i>відсутні знання</i> навчального матеріалу або він відмовляється від відповіді.
		Низький	Здобувач ступеня бакалавр має <i>фрагментарні знання</i> , що базуються на попередньому досвіді. Не здатен формулювати визначення понять, класифікаційні критерії та тлумачити їхній зміст. Не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.

¹ Тобто даний рейтинг є додатковим і у разі перевищення 100 бальної шкали зменшується на ту кількість балів які її перевищують. Наприклад, *рейтинг компетентності з навчальної роботи* (аудиторна робота та самостійна робота) – 55 балів, *рейтинг компетентності з підсумкового контролю* (контрольні заходи) – 35 балів, *рейтингові бали за наукову роботу* – 20 балів, сума 55+35+20=110, *загальний рейтинг компетентності* курсанта (слухача, студента) 100 балів.

		<i>Мінімальний</i>	Здобувач ступеня бакалавр має <i>безсистемні</i> знання, допускає формально-логічні помилки при формулюванні понять, класифікаційних критеріїв та їхньому тлумаченні. Хаотично і невпевнено викладає матеріал, не здатен відділяти головне від другорядного, не може використовувати знання при вирішенні практичних завдань.
3	Репродуктивний	<i>Достатній</i>	Здобувач ступеня бакалавр має <i>базові</i> знання з навчальної дисципліни. Формулює юридичні поняття, класифікаційні критерії, але допускає інтерпретаційні помилки. Може виокремити ознаки явища та їх охарактеризувати (риси, властивості, аспекти). Відповідь надається за одним джерелом навчальної літератури. При відтворенні знань застосовує репродуктивний тип мислення, відсутнє системне викладення навчального матеріалу. Не вміє доказово обґрунтовувати свої судження, допускає неточності при використанні знань для вирішення практичних завдань.
4	Конструктивно-варіативний	<i>Добрий</i>	Здобувач ступеня бакалавр має <i>грунтовні</i> знання навчального матеріалу, але під час відповіді допускає незначні помилки. Володіє категоріально-понятійним апаратом та здатен використовувати знання для вирішення практичних завдань. Може охарактеризувати склад (зміст) явища (або внутрішню побудову явища) та його елементів. Може обґрунтувати призначення явища, яке конкретизується у його функціях (напрямах впливу на інші явища). Може навести подібність та відмінність з іншими спорідненими та протилежними явищами. Відповідь надається за декількома джерелами навчальної літератури, з посиланням на нормативно-правові акти та наведенням прикладів. При відтворенні знань застосовує продуктивний тип мислення.

5	Творчий	Відмінний	рівень компетентності. Здобувач ступеня бакалавр має <i>системні знання</i> глибоко і повно засвоїв увесь навчальний матеріал, в якому легко орієнтується, володіє категоріально-понятійним апаратом, вміє пов'язувати теорію з практикою, вирішувати практичні завдання, висловлювати і обґрунтовувати свої судження. Може навести особливості інтерпретації правових явищ в різних теоріях, загальне та відмінне в різних позиціях вчених, як в національному так і в міжнародному та європейському праві (в межах часу, предмету, простору). Здатен обґрунтувати перспективи розвитку правових явищ в Україні. Відповідь надається на основі знань державних програм, концепцій, проектів нормативно-правових актів, а також наукових досліджень вітчизняних та закордонних вчених. Даний рівень компетентності передбачає грамотний, логічний виклад відповіді (як в усній, так і в письмовій формі), якісне зовнішнє оформлення. При відтворенні знань застосовує евристичний тип мислення.
---	---------	-----------	---

Рейтинг компетентності з навчальної роботи здобувача ступеня бакалавр визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу здобувача ступеня бакалавр отриманого на семінарських та практичних заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни помноженого на коефіцієнт K_1 ($K_1=60:5=12$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал здобувача ступеня бакалавр визначається шляхом додавання усіх балів отриманих на семінарських та практичних заняттях з урахуванням роботи на лекційних заняттях та самостійної роботи протягом опанування навчальної дисципліни поділених на кількість відповідей здобувача ступеня бакалавр з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)². **При визначенні середньоарифметичного балу здобувача ступеня бакалавр необхідною умовою його зарахування є те, що відповідні бали мають бути отримані здобувачем ступеня бакалавр не менше як на 50% занять з навчальної роботи. У разі не виконання зазначеної умови або коли середньоарифметичний бал здобувача ступеня бакалавр менший 2,5 здобувач**

² Наприклад, з дисципліни навчальним планом передбачено 5 семінарських та практичних занять. Для того щоб не мати академічної заборгованості курсант (слухач, студент) має відповідати більше ніж на 50% занять тобто на 3 парах. Отже, виконуючи зазначену вимогу він працював на першому занятті і отримав 3 бали, на другому занятті він не підготувався і отримав 2 бали (які в подальшому пересклав на 4), на третьому занятті курсант був у добовому наряді отримав Н яку в подальшому пересклав на 3 бали, на останньому – 4 бали. Середньоарифметичний бал складає загальна сума балів поділена на кількість оцінок $(3+4+3+4):4=3,5$. Відповідно рейтинг компетентності з навчальної роботи курсанта (слухача, студента) буде $3,5 \times 12 = 42$.

вважається таким, що має академічну заборгованість і не допускається до підсумкового контролю.

Рейтинг з підсумкового контролю здобувача ступеня вищої освіти бакалавра.

Відповідно до навчального плану *підсумковий* контроль з навчальних дисциплін, що забезпечуються кафедрою передбачений у формі заліку.

Залік із перевірки компетентності з навчальних дисциплін, що забезпечуються кафедрою складається письмово або усно за білетами підсумкового контролю які пропонуються здобувачу ступеня бакалавр. Максимальна кількість балів з підсумкового контролю здобувачів ступеня бакалавр становить 40 балів. Кількість білетів підсумкового контролю має перевищувати кількість здобувачів ступеня бакалавр у навчальній групі не менше ніж на 5 одиниць.

Білет підсумкового контролю мають складатися з теоретичних і практичних питань. Білет підсумкового контролю мають відповідати таким вимогам:

- кожне питання бажано розпочинати словами: обґрунтувати..., проаналізувати..., дати оцінку..., довести... тощо, щоб забезпечити перевірку вміння здобувачів вищої освіти використовувати набуті знання для вирішення практично спрямованих завдань;

- складність білетів має бути приблизно однаковою і дозволяти здобувачу ступеня бакалавр за час, відведений для відповіді, глибоко та повно розкрити зміст усіх питань;

- при формулюванні завдань (питань) необхідно використовувати поняття, терміни, назви, позначення тощо відповідно до програми навчальної дисципліни.

Кількість питань в білеті підсумкового контролю з навчальних дисциплін визначається кафедрою з урахуванням специфіки дисципліни³.

Оцінювання компетентності здобувача ступеня бакалавр під час підсумкового контролю здійснюється шляхом встановлення відповідного рівня знань за кожне питання. Виставляючи рівень компетентності, науково-педагогічний працівник має його обґрунтувати, керуючись логікою та існуючими критеріями (табл. 1).

Рейтинг компетентності з підсумкового контролю здобувача ступеня бакалавр визначається шляхом встановлення середньоарифметичного балу здобувача ступеня бакалавр отриманого за кожне питання білету підсумкового контролю помножене на коефіцієнт K_2 ($K_2=40:5=8$) з округленням результату до цілого числа.

Середньоарифметичний бал здобувача ступеня бакалавр з підсумкового контролю визначається шляхом додавання усіх балів отриманих за кожне питання

³ Наприклад, два теоретичних питання, одне практичне, одне питання з переліку питань що виноситься на самостійну роботу.

білету підсумкового контролю поділених на кількість питань білету з округленням результату до десятих (наприклад 3,8 або 4,5)⁴.

Рейтинг наукової роботи здобувача ступеня вищої освіти бакалавра.

За результатами семестрової наукової роботи здобувача ступеня бакалавр його рейтинг компетентності з дисципліни може бути підвищений з урахуванням рівнів результативності такої роботи.

Рейтингові бали за наукову роботу здобувачів ступеня бакалавр нараховуються з урахуванням рівнів результативності цієї роботи. Відповідні значення рівнів та додаткові бали визначаються згідно з таблицею (табл. 2).

Таблиця 2

Характеристика оцінювання рівня творчих досягнень здобувача ступеня бакалавр

Результати творчої роботи курсанта (слухача, студента)	Рівень результативності та додаткові бали
Стаття у факультетському (інститутському) збірнику, призове місце на конкурсі наукових робіт факультету (інституту), приз за експонат на виставці робіт, доповідь на факультетській (інститутській) науковій конференції та ін.	I рівень, факультетський (інститутський) – 5 балів
Ті ж досягнення на заходах академічного рівня, прийняття до розгляду заявки на патент та ін.	II рівень, академічний – 10 балів
Ті ж досягнення на заходах міжвузівського рівня чи МОН, МВС декілька досягнень II рівня, участь у республіканських виставках, національних олімпіадах, отримання державного патенту, заявка на закордонне патентування.	III рівень, міністерський, міжвузівський – 15 балів
Статті в міжнародних збірниках та журналах, доповіді на міжнародних конференціях і семінарах, участь у міжнародних олімпіадах, конкурсах та виставках, отримання закордонного патенту.	IV рівень, міжнародний – 20 балів

Фіксація результатів компетентності здобувача ступеня бакалавр

Для занесення результатів компетентності здобувача ступеня бакалавр у відомість обліку успішності, залікову книжку здобувача ступеня бакалавр

⁴ Наприклад, курсант (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів, за четверте 3 бали. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання заліку буде $((3+4+5+3) \div 4) \times 8 = 30$. Або інший приклад, курсант (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 3 бали, за друге 4 бали, за третє 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання заліку буде $((3+4+5) \div 3) \times 8 = 32$. Або ще приклад, курсант (слухач, студент) відповідаючи на білет підсумкового контролю за перше питання отримав 4 бали, за друге 5 балів. Відповідно його загальний рейтинг з підсумкового контролю за результатами складання заліку буде $((4+5) \div 2) \times 8 = 36$.

використовується таблиця співвідношення між рейтингом здобувача ступеня бакалавр та ECTS оцінками (табл. 3).

Розподіл балів, що присвоюються здобувачеві

Накопичення балів з тем за усі види робіт										Підсумковий контроль	Підсумкова кількість балів
max 60 %										max 40 %	max 100 %
ема 1	ема 2	ема 3	ема 4	ема 5	ема 6	ема 7	ема 8	ема 9	Самоостійна робота	залік	
40										40	100

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90-100	відмінно	A	відмінне виконання
85-89	добре	B	вище середнього рівня
75-84		C	загалом хороша робота
66-74	задовільно	D	непогано
60-65		E	виконання відповідає мінімальним критеріям
35-59	незадовільно	Fx	необхідне перескладання
1-34		F	необхідне повторне вивчення курсу

9. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає дисципліна та з урахуванням дистанцій

9.1 Під час проведення занять в очному (offline) режимі використовуються наступні засоби програмного забезпечення:

- пакет програмних продуктів Microsoft Office, а саме: Microsoft Word, Microsoft Excel, Microsoft PowerPoint та ін.;
- мультимедійний проєктор, комп'ютер /ноутбук/планшет, інтерактивні дошки.

9.2 Під час проведення занять без очної складової в дистанційному режимі (on-line) за вибором викладача використовується платформа Zoom, середовище Classroom, Moodle «Мудл», Соціальні мережі та Telegram.

10. Перелік питань/завдань для підсумкового контролю з навчальної дисципліни

1. Поняття та ознаки міжнародних правопорушень.
2. Класифікація міжнародних правопорушень.
3. Склад міжнародного правопорушення.
4. Модифікації міжнародного злочину: поняття, види.
5. “Нюрнберзька” модифікація міжнародно-правового злочину.
6. “Гаазька” модифікація міжнародно-правового злочину.
7. “Римська” модифікація міжнародно-правового злочину.
8. Підстави та види міжнародно-правової відповідальності.
9. Форми політичної міжнародної відповідальності.
10. Форми матеріальної міжнародної відповідальності.
11. Санкції в міжнародному праві.
12. Групи обставин виключення міжнародно-правової відповідальності.
13. Поняття міжнародних стандартів у сфері прав людини.
14. Універсальні механізми захисту прав людини.
15. Регіональні механізми захисту прав людини.
16. Правові основи міжнародного співробітництва по боротьбі зі злочинністю.
17. Поняття та зміст міжнародної правоохоронної діяльності.
18. Поняття та сутність співробітництва держав у сфері правоохоронної діяльності.
19. Загальні принципи міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
20. Спеціальні принципи співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
21. Основні напрями міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
22. Форми міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
23. Поняття та ознаки міжнародної правоохоронної організації.
24. Класифікація міжнародних правоохоронних організацій.
25. Правові засади діяльності міжнародних правоохоронних інституцій.

26. Універсальні міжнародні правоохоронні інституції.
27. Регіональні міжнародні правоохоронні інституції.
28. ООН як центр координації діяльності держав та міжнародних організацій по боротьбі зі злочинністю.
29. Організація Об'єднаних Націй: історія створення, цілі, принципи.
30. Система органів Організація Об'єднаних Націй.
31. Генеральна Асамблея: структура, форми діяльності.
32. Рада Безпеки: склад та повноваження.
33. Економічна та Соціальна Рада: склад та повноваження.
34. Секретаріат ООН: функції та повноваження.
35. Спеціалізовані установи ООН.
36. Функції та компетенція та допоміжних органів Організація Об'єднаних Націй.
37. Управління ООН по наркотикам та злочинності: цілі, напрями та форми діяльності, структурні підрозділи.
38. Міжнародна організація праці (МОП).
39. Всесвітня організація здоров'я (ВООЗ).
40. Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).
41. Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО).
42. Міжнародна морська організація (ІМО).
43. Членство та діяльність України в рамках Організації Об'єднаних Націй.
44. Основні міжнародні акти ООН у сфері боротьби зі злочинністю.
45. Історія становлення та розвитку Інтерполу.
46. Інституційна система Інтерполу.
47. Функції, форми діяльності та процедура прийняття рішень Генеральної Асамблеї Інтерполу.
48. Виконавчий комітет Інтерполу: функції, форми діяльності, склад.
49. Правовий статус Президента та Віце-Президентів Інтерполу.
50. Правовий статус делегатів Виконавчого комітету Інтерполу.
51. Інститут радників (консультантів) Інтерполу.
52. Організаційно-правовий статус Генерального Секретаріату.
53. Порядок обрання та повноваження Генерального секретаря Інтерполу.
54. Правові основи функціонування Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.
55. Структура та повноваження Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України.
56. Співробітництво держав у сфері боротьби зі злочинністю в рамках Європейського Союзу.
57. Форми та напрями співробітництва держав-учасниць Ради Європи у Департаменту міжнародного поліцейського співробітництва Національної поліції України
58. Співробітництво держав у боротьбі зі злочинністю в рамках Ради Європи.

59. Форми та напрями співробітництва держав-учасниць Ради Європи у сфері правоохоронної діяльності.
60. Основні міжнародні акти Ради Європи у сфері правоохоронної діяльності.
61. Конвенційні акти Ради Європи по боротьбі зі злочинністю учасниками яких є Україна.
62. Організаційна структура Європолу.
63. Функції та повноваження Європолу.
64. Напрями міжнародного співробітництва Європолу з міжнародними організаціями та зарубіжними країнами
65. Європейська організація з питань юстиції (Євроюст).
66. Європейський моніторинговий центр з наркотиків та наркотичної залежності (EMCDDA).
67. Європейська агенція управління оперативним співробітництвом на зовнішніх кордонах (FRONTEX).
68. Основні міжнародні акти Європейського Союзу у сфері боротьби зі злочинністю.
69. Конвенційні акти Європейського Союзу по боротьбі зі злочинністю учасниками яких є Україна.
70. Співробітництво держав у боротьбі зі злочинністю в рамках СНД.
71. Антитерористичний центр держав-учасників СНД: структура, завдання, цілі.
72. Функції та повноваження Ради міністрів внутрішніх справ держав-учасників СНД.
73. Бюро з координації боротьби з організованою злочинністю та іншими небезпечними видами злочинів на території СНД (БКБОЗ СНД).
74. Напрями правоохоронної діяльності ОБСЄ Напрями правоохоронної діяльності ОБСЄ
75. Роль міжнародних багатосторонніх (двосторонніх) міжнародних договорів у сфері правоохоронної діяльності.

13. Рекомендовані джерела інформації

Нормативно-правові акти

1. Акт проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.Nsf/li №k1/T142700.html.
2. Віденська конвенція про право міжнародних договорів: ООН; Конвенція, Міжнародний документ, Заява від 23 травня 1969 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bi №/laws/mai №.cgi? №reg=995_118.
3. Віденська конвенція про представництво держав у їх відносинах з міжнародними організаціями універсального характеру: ООН; Конвенція, Міжнародний документ від 14 березня 1975 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bi №/laws/mai №.cgi? №reg=995_254.
4. Декларація про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року. / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/55-12>.
5. Європейська конвенція про взаємну допомогу у кримінальних справах, 1959 року. URL: <http://rada.gov.ua/>.
6. Європейська соціальна хартія (переглянута), Страсбург, 3 травня 1996 рок: ETS/163. К.: Фенікс, 2004. 38с.
7. Закон України “Про ратифікацію Конвенції Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності та протоколів, що її доповнюють (Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї і Протоколу проти незаконного ввозу мігрантів по суші, морю і повітря)”. Відом. Верхов. Ради. 2004. № 19. ст. 263.
8. Закон України “При приєднання України до Європейської конвенції про передачу засуджених осіб, 1983 рік” від 22 вересня 1995 року № 337/95-ВР. Відом. Верхов. Ради України. 1995. № 31. Ст. 248.
9. Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво» від 12.07.2017 № 2129-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2129-19>
10. Конвенція Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/096>.
11. Конвенція про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, 1990 року. URL: <http://rada.gov.ua/>.
12. Конституція України: за станом на 25 лют. 2014 р. / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр/page>.
13. Постанова Кабінету Міністрів України № 555 від 30 вересня 1992 р. «Про вступ України до Інтерполу». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/>.
14. Про Національне центральне бюро Інтерполу: Постанова Кабінету Міністрів України від 25 берез. 1993 р. № 220 URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bi №/laws/mai №.cgi? №reg=220-93-%EF>.
15. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду: ООН; Статут, Міжнародний документ від 26 червня 1945 року. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010
16. Угода про Європейський Союз. URL: http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bi №/laws/mai №.cgi? page=1& №reg=994_029

Основна література

17. Антонович М. М. Міжнародне право : навч. посіб. Київ : Юрінком Інтер, 2021. 384 с.
18. Аракелян М. Р. Право Європейського Союзу : підручник. Одеса : Фенікс, 2020. 390 с.
19. Гавриленко О. А. Сироїд Т. Л. Історія міжнародного права: стародавня доба : навчальний посібник. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2021. 232 с.
20. Грушко М.В., Музика В.В., Федорова Т.С., Владишевська В.В. Міжнародне гуманітарне право : навчально-методичний посібник / за ред. О. В. Бігняка. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2022. 136 с.
21. Ковалів М. В. Навчальний посібник. Основи права Європейського Союзу / М. В. Ковалів, Т. М. Тимчишин, О. В. Ніканорова. Львів: ЛДУВС, 2020. 212 с.
22. Міжнародне публічне право : підручник : у 2 т. / В. В. Мицик, М. В. Буроменський, О. В. Буткевич та ін.; за ред. В. В. Мицика. Харків : Право, 2020. 416 с.
23. Право Європейського Союзу. Підручник. За ред. Р.А. Петрова. Харків: Право, 2019. 442 с.
24. Сироїд Т. Л. Основи права Європейського Союзу. Х.: Право. 2020. 590 с.
25. Сироїд Т. Л., Фоміна Л. О. Міжнародний захист прав людини : навч. посіб. Харків : Право, 2019. 310 с.
26. Тетарчук І.В., Дяків Т.Є. Міжнародне право: навч. посіб для підготовки до іспитів. Київ : ЦУЛ, 2020. 208 с.
27. Чернов Л.О. Право та міжнародне право : навчальний посібник. ЄДКІ 2023. Харків : Право, 2023. 202 с.
28. Яковюк І.В. Право Європейського Союзу: основи теорії. Х.: Право. 2019. 360 с.

Додаткова література

29. Акулов С. Міжнародні миротворчі операції як політичний інструмент врегулювання воєнно-політичних конфліктів. 2005. № 2. Політ. менеджмент. С.165-172.
30. Бенч Н.В. Міжнародно-правове співробітництво України та Європейського Союзу в кримінальних справах у сфері свободи, безпеки та юстиції : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.11. Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2017. 19 с.
31. Грицаєнко Л.Л. Органи Європейського Союзу з боротьби зі злочинністю та правові засади їх співробітництва з Україною. Вісник Національної академії прокуратури України. 2012. № 1. С. 91-95.
32. Європейське право. Право Європейського союзу. Кн. 1: Інституційне право Європейського союзу: [Муравйов В.І. та ін.]. 2015. 307 с.
33. Ліпкан В.А. Боротьба з тероризмом : у визначеннях та поняттях / В.А. Ліпкан. - К.: Магістр-XXI сторіччя, 2009. 164с.

34. Лісовський П. М., Лісовська Ю. П. Дипломатична та консульська служба : навч. посібник. Київ: Ліра-К, 2022. 178 с.
35. Микієвич М.М. Міжнародно-правові засади боротьби із транснаціональною злочинністю в рамках Європейського Союзу. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2008. № 2. С. 1-8.
36. Міжнародні стандарти прав людини у кримінальному праві: компаративна перспектива : навчальний посібник / Д. В. Лук'янов, О. К. Марін, І. З. Сень, В. О. Туляков, О. О. Уварова, О. В. Харитонов, О. М. Шостак ; за ред. О. В. Харитонові та ін. Одеса, 2022. 220 с.
37. Онишко О.Б. Забезпечення прав людини в правоохоронній діяльності : курс лекцій / О.Б. Онишко; Львів. держ. ун-т внутр. справ. Л., 2013. 255 с.
38. Оніщик Ю.В. Міжнародне співробітництво у боротьбі з фінансовими правопорушеннями: навч. посіб. К.: Алерта, 2016. 315 с.
39. Паніотов Є. Проблеми розмежування адміністративних та інших правовідносин, що виникають у діяльності Національного центрального бюро Інтерполу. Юридичний вісник. 2017. № 1. С. 109-114.
40. Пядишев В.Г. Міжнародно-правові, організаційно-правові та організаційні аспекти взаємодії цивільної поліції в зонах операцій ООН з підтримання миру з міжнародними поліцейськими організаціями: до питання підвищення ефективності. Держава і право. Юридичні і політичні науки. 2010. № 48. С. 531-540.
41. Україна. 30 років незалежності. Стислий довідник / За ред. д.і.н., проф. Киридон А. М. Київ : Державна наукова установа «Енциклопедичне видавництво», 2021. 536 с.
42. Чорноус Юлія Миколаївна Теорія і практика криміналістичного забезпечення досудового слідства у справах про злочини міжнародного характеру [Текст]: монографія / Чорноус Юлія Миколаївна; Нац. акад. внутр. справ. К.: Скіф, 2012. 447 с.

Інформаційні ресурси

43. Асоціація Європейських досліджень. URL: <http://www.aes.org.ru>
44. Європейська агенція офіційних публікацій. URL: <http://eur-op.eu.int>
45. Європейський Союз: URL: <http://www.europa.eu.int>
46. Інтернет-сторінка з права Європейського Союзу. URL: <http://europa.eu.int/eur-lex/en>
47. Організація Об'єднаних Націй. URL: <http://www.un.org/ru/>
48. Офіційна Веб-сторінка Інтерполу. URL: <http://www.internationalcriminelaw.com/Public/ICPO/GeneralAssembly/Ag65/Resolutions>
49. Офіційна Інтернет-сторінка Ради Європи. URL: <http://www.coe.int/t/e/silium/europa.eu/showPage.aspx?id=1182&language=en>
50. Офіційний журнал Європейських спільнот. URL: <http://europa.eu.int/eur-lex/en/OJ>
51. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://portal.rada.gov.ua/>

52. Сайт Міністерства внутрішніх справ України. URL: <http://www.mvs.gov.ua>.
53. Співдружність Незалежних Держав. URL: <http://uk.wikipedia.org>.
54. Суд Європейських спільнот: URL: <http://curia.eu.int/en>
55. Управління ООН по наркотикам та злочинності. URL: http://www.unodc.org/unodc/index.html?ref=menu_top